

HABITAR L'ART

FOTOGRAFÍAS DE MONTSERRAT SOTO EN LA COLECCIÓN TELEFÓNICA

HABITAR L'ART. Fotografies de Montserrat Soto en la Col·lecció Telefónica

Una de les línies d'investigació més importants en l'obra de Montserrat Soto és la reflexió sobre l'art a través dels espais on es mostra i s'alberga. L'any 1997 - en *Silencis* - l'artista centra l'atenció en els magatzems d'obres d'art d'uns quants museus, els llocs on l'art no es veu, on l'art descansa. Posteriorment, Soto emprén durant cinc anys el projecte *Paisatge Secret*, una sèrie de fotografies que arreplega els interiors d'un conjunt de cases de col·leccionistes d'art contemporani a Amèrica i Europa. L'art es torna ara exclusiu, només hi accedeixen els propietaris i els seus invitats en la intimitat. A les sales del MACA podem contemplar 13 d'aquestes fotografies, pertanyents a la Col·lecció Telefónica.

Per a dur a terme el seu projecte, l'artista va aconseguir colar-se en aquestes llars; espais privats, inaccessibles però quotidians, i molt allunyats de la sacralització que envolta les obres d'art als museus. Habitacions, salons, menjadors, despatxos i fins i tot els banys són els contenidors d'obres artístiques, moltes d'elles d'autors molt cotitzats, l'objectiu de les quals en primer terme és decorar aquestes estances. No obstant això, transforma allò privat en públic i obri la porta a una infinitat d'aspectes conceptuals, simbòlics i fins i tot psicològics, relacionats amb el col·leccionisme. Aquest, un acte que s'identifica amb el mecenatge, la passió i la compulsió, es converteix en tota una declaració d'intencions personals. Els interiors d'aquestes cases - el lloc domèstic on habita l'obra, on la viu i la gaudeix el seu propietari, o on es llueix davant de tercers - permeten entreveure com la possessió, el poder, la moda, el desig, o el gust han configurat el sentit de cada una d'aquestes col·leccions.

Pintura, escultura, fotografia, objectes etnogràfics o arts decoratives poblen aquesta sèrie de fotografies de residències anònimes a l'espera de provocar en l'espectador, que observa sorprès i atònit, tot tipus de sensacions i preguntes: Per a qui es reuneix semblant quantitat d'objectes? Quin és l'objectiu de posseir una col·lecció? Què és el que determina la selecció de les compres? Té sempre bon gust un col·leccionista...?

Les fotografies de Montserrat es descobreixen en interessant conversació amb la presència quasi física d'Eusebi Sempere, artista conformador de la Col·lecció Art Segle XX que es guarda en aquest mateix Museu d'Art Contemporani.

Les belles fotografies de 1971 realitzades per Jorge i Jaime Blassi han permès la recreació d'aquesta sala de la casa de Sempere a Conca que es mostra a la sala i que ha sigut possible gràcies a la conservació en el temps tant dels mobles originals com de les obres d'art que s'instal·laven a l'estança i que, generosament, ens han deixat per a aquesta ocasió. Serveix aquesta recreació com a homenatge a l'artista col·leccionista.

L'art com a autorreferència des del seu rerefons més desconegut per al comú dels mortals es converteix en una radiografia simbòlica dels valors de la societat contemporània. I construeix memòria que, a vegades, és de tots.

UNA EXPOSICIÓN DE

Telefónica

FUNDACIÓN

